



מ"ת 31524/09/20 - מדינת ישראל נגד עלם עבאס

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 31524-09-20 מדינת ישראל נ' עבאס(עציר)

תיק חיצוני: 529030/2020

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

מדינת ישראל מבקשת

נגד

משיב

עלם דין עבאס (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד סולימאן עאמר

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיב כנגדו הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות ברכב, חבלה במזיד ברכב, פציעה בנסיבות מחמירות, הפקרה אחרי פגיעה, הצתה ואיומים.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. המשיב ווסים עבאס הם אחים המתגוררים עם אמם באבו סנאן. בין האחים התגלע סכסוך עקב התנגדות וסים לבניית המשיב על גג הבית קומה למגורים עבורו.
2. בבעלות המשיב רכב מסוג טנדר, ורכב מסוג ב.מ.וו. בבעלותו של וסים רכב מסוג קיה.
3. ביום 19.8 סמוך לשעה 12:00 עבד המשיב עם קבלן מעקות על גג הבית. וסים ביקש מהקבלן להפסיק לבנות ולעזוב את המקום, נכנס לרכב הקיה והקניט את המשיב. המשיב השליך אבנים לעבר הקיה וירד מהגג. בתגובה השליך וסים לכיוונו בקבוק בושם ונסע מהמקום. בהמשך חזר וסים לבית, והמשיב שעמד בכניסה לבית השליך אבנים לעברו.
4. בשעה 14:30 חנה וסים ליד "בגט אלכנאר" באבו סנאן (להלן: "הקיוסק"). כשיצא מהרכב, הגיע המשיב למקום כשהוא נוהג בטנדר במהירות לכיוונו של וסים, התנגש בחלקה האחורי של הקיה ונעצר. כתוצאה מכך רכב הקיה נהדף ווסים נתקע בינו לבין רכב שחנה בניצב אליו. המשיב יצא מהטנדר, התרחק מהמקום, והטנדר התדרדר אחורנית ונעצר. וסים השתחרר מבין המכוניות, השליך בקבוק זכוכית לעבר הטנדר ונכנס לקיוסק. המשיב נכנס לטנדר ונסע.
5. בהמשך נסע וסים בקיה לכיוון הבית, חנה סמוך לבית השכן והלך לכיוון הבית. המשיב הגיע נוהג ברכב הב.מ.וו ועצר סמוך לקיה עם החזית לכיוון הבית. המשיב יצא מהרכב אווז באלה ומפתח להחלפת



גלגל ושבר את השמשה האחורית והחלון בדלת הנהג של הקיה.

6. וסים ראה ורץ לכיוון המשיב, שנכנס לרכב הב.מ.וו והחל לנסוע מרחק של כ- 10 מ' לכיוון וסים. המשיב פגע בבטנו של וסים עם פינה ימנית קדמית של הרכב ונמלט מהמקום. וסים נפל על הכביש ונפצע בראשו. סמוך לשעה 15:30 פונה וסים לביה"ח.

7. סמוך לשעה 17:00 חזר המשיב לחניית הבית, הצית את רכב הקיה ונסע מהמקום. המשיב שלח הודעה מאיימת לאמו, אלמאזה עבאס, שייכנס לבית וישחט אותה, ושלח הודעה קולית לוסיס בה איים עליו שירצח אותו.

המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעבירות בכתב האישום, למעט הצתה, וטען לעוצמתן.

8. המשיב טען לאכיפה בררנית, משהמטרה לא ביררה וחקרה עבירות שביצע וסים, המתלונן, כולל איומים של וסים על המשיב בשיחות עם שוטרים, שיבוש הליכי חקירה, חבלה ברכב ועוד.

9. עוד טען המשיב להיעדר ראיות לעבירת ההצתה - תרגום הודעה שהעביר המשיב למתלונן אינו נכון והמילה "שרפתי" אינה נשמעת; בהקלטה אחרת מתנצל המשיב בפני וסים על הכל, ואומר שדברים שאמר קודם הם שקר; המשיב הכחיש קולו בהקלטה; על גוף המשיב נתפס מכתב לאמו בו אינו מודה בהצתה; חוקר שריפות לא הגיע לזירה וחוקר מז"פ ציין כי לא נמצאו ממצאים המצביעים על הצתה; עדות האם כי שכנה ראתה את המשיב מצית את הרכב התבררה כלא נכונה.

10. המבקשת טענה כי חוקר הצתות לא יכול היה להגיע לזירה עקב נהלי מצב חרום, הרכב פונה לבקשת אם המשיב ועבר הליך גריטה; המשיב שלח לוסיס הודעה קולית עת היה מאושפז בביה"ח כי ישרוף אותו כמו ששרף את רכבו; וסים, אמו של המשיב ואחיו האדי עבאס זיהו את קולו בהודעה; המשיב שוחח עם אמו עת היה בתחנת המשטרה, התנצל ואמר שמתחרט ששרף את הרכב.

11. המבקשת הוסיפה וטענה כי וסים נחקר כחשוד בתיק והחקירה בעניינו טרם הסתיימה, וכי טענות למחדלי חקירה דינן להתברר מסגרת ההליך העיקרי.

דין -

12. כידוע בית המשפט יורה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו רק אם שוכנע כי ישנן "ראיות לכאורה" להוכחת המעשים המיוחסים לו בכתב האישום (סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים, התשנ"ו-1996)). בשלב זה, על בית המשפט לבחון אם בכוחן של הראיות הגולמיות שנאספו עד כה נגד הנאשם להקים סיכוי סביר להרשעתו. השאלה בשלב זה אינה אם הראיות



מצביעות על הרשעת העורר מעבר לכל ספק סביר, אלא רק אם אלו נושאות בחובן את הפוטנציאל הראייתי הדרוש להרשעתו, במבט צופה פני עתיד, ובהנחה שיצלחו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי. זאת, למעט במקרים שבהם עיון בחומר החקירה מגלה פרכות מהותיות, ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים המעידים על כרסום ממשי בראיות התביעה (בש"פ 1566/14 עבד רבה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (7.3.2014) (להלן: עניין עבד רבה); בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 146-147 (1996)).

13. כאמור, המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, למעט עבירת ההצתה, אולם טען לעוצמתן, כאשר עיקר טענותיו הן אכיפה בדרנית משלא נחקר כדבעי, כך לדבריו, המתלונן וסוים, ומחדלי חקירה לעניין עבירת ההצתה.

טרם דיון בטענות המשיב גופן אסקור בתמצית הראיות בתיק -

14. **דו"ח פעולה רס"ל כהן** - הגיע למקום בעקבות דיווח על דריסה; לאחר ששמע את גרסת המתלונן כי אחיו, המשיב, ניסה לדרום אותו ליד הקיוסק ועכשיו ליד הבית, הבחין כי בקה יש פגיעה בפגוש אחורי וחלון שמאלי אחורי שבור.

15. **מזכר פקד מרעי מיום 29.8** - בינו לבין המשיב היכרות מוקדמת מסגרת תפקידו בגזרה. ביקש לשוחח עמו לאחר שהבהיר לו זכויותיו, המשיב אמר שאינו מעוניין להיוועץ בעו"ד, והסביר כי קיים סכסוך בינו לבין אחיו, המתלונן, אך הוא לא התכוון לדרום את וסוים, אלא נסע מהר וברח מהמקום, ולא שרף את רכבו.

דוח פעולה רס"ל כבישי, בהגיעו למוסך של מוניר שלה בחיפוש אחר הב.מ.וו של המשיב, מצא את הרכב בהליך תיקון ושיפוץ והבחין כי השמשה הקדמית תקינה ללא שברים או סדקים.

16. **מזכר חליחל מיום 28.8** - עת שמר על המשיב במעצר, יצא מהחדר על מנת לאפשר לו לשוחח עם עורך דינו. לאחר כחמש דק' שמע צעקות, וכשנכנס ראה את המשיב משוחח בטלפון. המשיב סיפר שלקח את הנייד שלו מהפיקדון שהושאר מאחורי הדלת ושוחח עם אמו.

מחת"ק הנייד של המשיב -

ביום 28.8 בשעה 19:26 שוחח המשיב עם אמו עת היה עצור

מזכר פקד מרעי מיום 2.9 - בשיחה עם אמו של המשיב, אלמאזה, סיפרה לו האם כי בשיחה עם המשיב בזמן שהיה עצור, התנצל על מה שעשה לאחיו ולרכב. המשיב אמר שמוכן לשלם לוסים על הרכב ששרף, ועד תשלום הפיצוי מוכן לתת לו להשתמש ברכב הב.מ.וו שלו. כל זאת בתנאי שוסים יגיע לתחנה ויבטל את התלונה



17. **מזכר פקד מרעי** - תמלול שתי הודעות מוקלטות שנשלחו מהנייד של המשיב לנייד של המתלונן, וסים

-

"אני צריך עוד לשרוף אותך יא ממזר, אני עוד אשרוף לך את הפנים, הפנים המגעילות האלו שלך. כמו ששרפתי את הרכב שלך יא ממזר, אתה עוד תהיה פחם... אני כבר לא סובל אותך... אני זיינתי אותך באבו סנאן, לכל האנשים אמרתי שאני זה שרפתי"

"יא ילד, יא חזיר, יא ממזר... זה אח קנאי... אני ארצח אותך... אני עוד אחתוך אותך לחתיכות..."

פקד מרעי מציין כי מכיר את המשיב וקולו מסגרת עבודתו כקצין חקירות בגזרה, וחקירת המשיב בעבר.

18. **תרגום מכתב שנתפס עם המשיב** -

"שלום אמא, איך את מרגישה ואיך מרגישים האחים שלי במיוחד וסים, התגעגעתי אליכם הרבה, מתחרט הרבה על מה שקרה... הרכבים יפוצו, הושפלתי בכלא... אמא העניין התנפח הרבה, רוצים לכלוא אותי... תרחמי אמא, הבנייה עומדת, השכנים מעידים נגדי, אני השתניתי ויותר לא מדבר עם וסים... אני מתחרט, ומתנצל עם זאת שלא אני המתחיל..."

19. **מזכר רפק פסקוביץ מיום 29.8** - ביום 28.8 ניגש לתא המעצר והמשיב פנה אליו ושאל למה עצרו אותו. הוא השיב שאמור לדעת, ואם לא יעודכן עוד מס' דק' בחקירה. המשיב פנה אליו ואמר "**אבל אני לא שרפתי לוסיס את הרכב**". כשנשאל מדוע הוא חושב שזו הסיבה שנעצר השיב "**ככה אני יודע**". לשאלה כיצד יודע שרכבו של וסים נשרף השיב "אנשים בכפר סיפרו לי". סירב לומר מי הם אותם אנשים.

20. **מזכר פקד מרעי** - ביום 21.8 שוחח עם אמו של המשיב לעניין הרכב שנשרף, והיא סיפרה שהשכנה דיאנה שייך סיפרה לה שהמשיב שרף את הרכב, הוא הגיע לשכונה **וצעק עליה להיכנס הביתה, לסגור את הווילונות והדלת, והיא ראתה אותו שורף את הרכב**. האם ביקשה לא ליצור קשר עם השכנה שלה, שהיא גרושה ויש לה הרבה בעיות בחיים, ולא רוצה לערב אותה בבעיותיהם.

21. **מזכר רסמ חיר אל דין** - בשיחה עם העדה דיאנה שייך ביום 29.8 טענה שלא ראתה את ההצתה כי המשיב צעק עליה להיכנס פנימה ולסגור את הווילון כי הוא רוצה להחליף בגדים. לא מעוניינת למסור עדות ולהתערב בסכסוך.

מזכר פקד מרעי, בשיחה עם דיאנה שייך סיפרה שלא ראתה כלום ביום האירוע כי המשיב צעק עליה להיכנס פנימה ולסגור את הדלת והווילונות, ומאחר ומפחדת להתעסק איתו עשתה מיד כדבריו.



דו"ח פעולה של פקד מרעי - בביקור בבית המשיב ביום 30.8, הראתה לו האם את בית השכנה דיאנה שייך. הבית של השכנה צופה על כל חצר הבית של המשיב

22. **דוח סיכום חקירת מז"פ** - אין ממצאים המצביעים על הצתה; בדו"ח נוסף מאותו יום צוין כי לא נמצאו ממצאים המצביעים על הגורם לשריפת הרכב

23. **מזכר פקד מרעי** - בשיחה עם חוקר שריפות בשם חזי הוסבר לו כי לאור הנחיה חדשה בשירותי הכבאות האחריות במתן חוו"ד מקצועית בעניין הצתות עברה לידי חוקר מוסמך מטעם המשטרה, ולכן, לא יכול לבדוק את הרכב. (ראה לעניין זה גם **מזכר רסמ חיר אל דין**, לפיו בשיחה עם חוקר שריפות, דורון מלול, הובהר לו כי ממועד פרוץ מגפת הקורונה ישנה החלטה מחוזית לא להגיע לאירועי שריפת רכב, ולכן לא הגיע חוקר לאירוע המדובר).

במזכר נוסף של פקד מרעי מצוין כי בשיחה עם חוקר מז"פ יוסף חרב אמר שאינו חוקר הצתות מוסמך, ולא יכול לקבוע אם הרכב הוצת או נשרף מסיבה אחרת. כוונתו בדו"ח הייתה שאין לא נמצאו בקרבת הרכב ממצאים שמעידים על הצתה כמו בקבוק חומר דליק או כל אמצעי הצתה אחר.

24. **מזכר רסמ חיר אל דין** - בשיחה עם וסים הסביר לו שהוא נפגע מרכב הב.מ.וו נהדף ונפל על הכביש. כמו כן, סיפר כי מצבו של רכב הקיה היה תקין ולאחר שחנה אותו בחניית הבית כיבה את המנוע.

הודעות -

25. **האם אלמאזה** - ראתה הן את המשיב והן את וסים זורקים האחד לעבר השני אבנים. וסים גרם נזקים לטנדר של המשיב; המשיב התקשר ואיים עליה שיכנס בלילה לבית וישחט אותה; הבעיה לטענת האם שהמשיב עצבני וכוחני "הוא לא סבלני כלפי אף אחד... ביניהם יש וויכוחים ויש ריב, אבל הפעם עלם הגזים" (30.8); "וסים לא קל אבל הבעיה שעלם מגיב באלימות" (30.8); ביום האירוע ראתה את וסים פצוע, והוא סיפר לה שהמשיב ניסה לדרוס אותו פעמיים "הבנתי ממנו עוד כמה דברים שעלם דרס אותו פעמיים, ושעלם רדף אחריו, אני מכירה את העצבים של עלם" (30.8); ראתה את שהרכב של וסים שבור; לאחר שוסים נלקח לביה"ח באמבולנס, היא הלכה להגיש תלונה במשטרה על שניהם כי נמאס לה.

בזמן שהייתה בתחנה התקשרה אליה השכנה - דיאנה שייך, ואמרה שהרכב בביתם נשרף. אנשים סיפרו לה שהמשיב שרף את הרכב וברח. כשנשאלה מי סיפר לה השיבה "לא הייתי צריכה לדעת מאף אחד, זה היה ברור לי, במיוחד כי וסים שלח לי הודעות קוליות באותו ערב בזמן שהיה בבית חולים שלח לי מה עלם שלח לו, שהוא עלם שרף לו את הרכב, ואני ישר קישרתי" לא רצתה לומר שמות של שכנים כדי שלא יכעסו עליה, ביקשה גם שלא יוזכר שמה של דיאנה. "לאישה הזאת יש צרות יותר גדולות משלי, אני אומרת לך היא בחיים לא תגיד לך מה שהיא ראתה כי היא לא תרצה לכנס לסיפור הזה" (2.9)



הושמעו לה ההודעות ששלח לה וסים לנייד, וזיהתה בבירור את הקול של המשיב "זה ברור, זה הקול של הבן שלי עלם, אני מכירה את הקול שלו את העצבים שלו את הטון שלו, ואני על בסיס ההודעות האלו הגעתי למסקנה שעלם שרף את הרכב, למה למי יש אינטרס בשכונה לשרוף את האוטו של וסים"

פחדה לערוך עימות עם המשיב

האם סיפרה כי ביום 28.8 בערב, עת היה המשיב במעצר, הוא התקשר אליה וביקש ממנה סליחה, אמר לה שהוא מתחרט על מה שעשה, מתחרט על שריפת הרכב ואמר שמוכן לשלם לוסים פיצוי כספי על הרכב, ואף מוכן לתת לו את רכב הב.מ.וו בבעלותו במקום הרכב ששרף. המשיב ביקש שהיא וסים יגיעו לתחנה ויבטלו את התלונה.

26. **עבאס האדי, אחיו של המשיב** - זיהה את קולו של המשיב בשתי הודעות קוליות ששלח המשיב מהנייד שלו לנייד של וסים "כן אני מזהה זה עלם אח שלי שמדבר כך אני מתבייש במה שאני שומע"

הסיק מההודעות האלו כי המשיב הוא ששרף את הרכב. מועד האירועים, הדריסה וההצתה, היה בעבודה, ועל כן לא ראה כלום. ההתנהגות של המשיב בעייתית "עצבני וחסר סבלנות"

27. **עלם מוקלד - שוטר**, ראה ביום האירוע כשחזר הביתה ממשמרת את וסים יושב על הכביש ומדמם מראשו. כששאל אותו מה קרה, השיב "זה הכלב עלם דרס אותי". ראה את הרכב קיה של וסים שהיה לגמרי שבור "מרוסק כאילו מישוהו ירד עליו בפטיש", ואז וסים אמר לו "תראה מה החרא עשה לי לרכב".

28. **מוניר שלה - בעל מוסך**, המשיב ביקש ממנו לתקן את רכב הב.מ.וו שלו, וסיפר לו שהתנגש בעץ. המשיב התקשר אליו לעניין הרכב ביום 19.8 בשעה 19:57. **ברכב הייתה פגיעה בגלגל קדמי ימני, כנף קדמית ימנית וחלון נהג שבור. לא הייתה פגיעה בשמשה קדמית**

מסגרת עדותו העביר תמונות של הרכב ששלח לו המשיב ותמונות שצילם במוסך, מהן עולה כי השמשה הקדמית תקינה (ראה מזכר פקד מרעי מיום 8.9)

29. **עזאם אשרף - ביצע עבודות בניה ביום האירוע על גג הבית יחד עם המשיב. המשיב ירד להביא פטיש, וסים עלה לגג וביקש שיפסיק את הבניה. כשהמשיב חזר, וסים ירד, נכנס לרכבו, ואז החל לקלל את המשיב שבתגובה זרק לעברו שני אבנים. וסים המשיך בנסיעה. לאחר שירד למטה ונכנס לרכבו, ראה שוב את וסים חוזר ברכב, עוצר באמצע הכביש וזורק שני בקבוקי זכוכית לעבר המשיב שעמד בכניסה לבית. וסים רץ חזרה לרכב והחל בנסיעה, והמשיב עלה לטנדר והחל לרדוף אחריו.**

30. **האדי עסאף - עובד בקיוסק והיה עד לאירוע מהלכו המשיב שנהג בטנדר התנגש ברכבו של וסים**



מאחור. המשיב קילל את וסים, שזרק לעברו בקבוק שתיה. וסים נתקע בין שני רכבים. זיהה את המשיב וסים בסרטוני אבטחה שהוצגו לו

31. **וסים** - הסכסוך בינו לבין המשיב הוא על רקע בניית ביתו של המשיב על גג הבית. ביום האירוע לאחר שביקש מהקבלן להפסיק את הבנייה, המשיב זרק לעברו אבנים מהגג, אחת מהן פגעה בגג רכב הקיה. החל בנסיעה והמשיב רדף אחריו עם הטנדר. כשהגיע לקיוסק המשיב התנגש ברכבו עם הטנדר והוא נלכד בין שתי מכוניות, ואז המשיב ברח מהמקום. כשהגיע הביתה חנה ליד השכנים, המשיב הגיע ברכב הב.מ.וו, ירד מהרכב עם אלה ושב לו את הזכויות בקיה. הוא רץ לעברו, ואז המשיב עלה לרכב שלו, נסע לכיוונו ודרס אותו. הוא נהדף ונפל על הרצפה ונפגע בראש. המשיב ברח. טען שהמשיב שרף לו את הרכב, הוא לא יודע מי ראה

32. **המשיב** - בתגובה לחשדות נגדו אמר "אני מביע צער רב ומבטיח לא לחזור על זה" (28.8). לטענתו לא דרס את וסים, אלא עשה את זה כהגנה עצמית כי זרק לעברו אבנים והוא רצה לברוח מהמקום. האבנים פגעו בשמשה קדמית שהתנפצה, וסים רצה לזרוק אבן נוספת לעברו, אז הוא לחץ על דוושת הגז ונסע כי רצה לברוח. לא זוכר ולא יודע מה קרה לוסיס לאחר שהאיץ ונסע. הב.מ.וו בתיקון במוסך

הכחיש תחילה שנסע אחרי וסים עם הטנדר והתנגש ברכבו סמוך לקיוסק, ובהמשך שינה גרסה וטען שלאחר חילופי דברים ביניהם בבית, נסע אחרי וסים בטנדר שלו ועשה תאונה ליד סופר אלחיר. לא מצא את וסים וחזר הביתה.

אחרי שנעצר שוחח עם אמא שלו, ביקש סליחה והבטיח שלא יחזור על זה שוב.

הכחיש ששרף את הרכב, וכשנשאל על ההודעה ששלח לוסיס שישרוף אותו כמו ששרף את הרכב שלו טען שמתחרט על כל מילה שאמר לוסיס, הוא אוהב אותו ואת אמא שלו ומעוניין לפתוח דף חדש.

בחקירה מיום 29.8 מהלכה עומת עם הודעה קולית ששלח לוסיס בה נשמע אומר שישרוף אותו כמו ששרף לו את הרכב השיב "שיזדיין וסים, ושיזדיין כל מי שמנן על וסים, זה לא הקול שלי, אין עלי טלפון... זיין בכולכם, אתה עכשיו משמיע לי את עצמי ולא משמיע לי מה הוא אמר לי"

בהמשך הכחיש שזה קולו, אולם כשנשאל אם משקר, ונאמר לו שאלו הודעות שנשלחו מהנייד שלו, החל לכעוס, לצעוק ואמר "חרא על וסים ועל אלף כמו וסים, אני לא עונה על השאלות שלך יותר". סירב להמשיך לענות על שאלות נוספות.

בחקירה מיום 9.9 שמר על זכות השתיקה, אולם לאחר שהושמעו לו שוב שתי ההודעות ששלח בערב יום האירוע לנייד של וסים, החל לבכות וביקש שלא ישמיעו לו את ההודעות יותר כי זה לא עושה לו טוב "הוא לא מוותר על אח שלו... והוא מתחרט ויותר לא פונה אליו בשום פנים ואופן הוא לא כזה אדם..."



עבירת ההצתה -

33. מחומר הראיות כפי שפורט בהרחבה לעיל, ולא בכדי, עולה כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית לעבירת ההצתה, חרף קשיים מסוימים משלא התגלו ממצאים פורנזיים, והרכב עבר גריטה טרם בחינה ע"י חוקר מוסמך, כפי שיפורט להלן -

- הודעות קוליות ששלח המשיב לנייד של וסים בערב יום האירוע מדברות בעד עצמן. אמו של המשיב, אחיו, פקד מרעי ואף המשיב מהלך חקירותיו זיהו את קולו.
- בשיחת הטלפון של המשיב עם אמו עת מעצרו ביום 28.8, כפי שהעידה על כך האם מס' פעמים, הוא התנצל ששרף את הרכב והציע למתלונן פיצוי כספי, ואף שימוש ברכב הב.מ.וו בבעלותו עד מועד התשלום. (הצעת שימוש ברכב כפיצוי מלמדת על הבנה כי המעשה גרם לקושי תעבורתי)
- המשיב ידע הסיבה למעצרו עוד טרם הובהרו לו החשדות כנגדו מהלך חקירה (ראה מזכר פסקוביץ לעיל)
- המשיב צעק על השכנה דיאנה שתיכנס לביתה, תסגור את הדלת והווילונות, זמן קצר טרם הצתת הרכב. האם, אלמאזה, אישרה בחקירה כי השכנה התקשרה אליה עת הייתה בתחנת המשטרה, וסיפרה לה שראתה את המשיב שורף את הרכב.
- במכתב של המשיב לאמו הוא מביע חרטה על שעשה, ואומר שהרכבים יפוצו והשכנים מעידים נגדו.

מחדלי חקירה -

34. יתכן ואכן נפלו מחדלי חקירה משלא נגרר רכבו של המתלונן ביום האירוע, לצורך בחינת חוקר מוסמך. יחד עם זאת- לא מצאתי כי יש בכך כדי להטות הכף להשלכה בשלב המעצר.

ככלל, שאלת המשקל שראוי לייחס למחדלי חקירה נטענים מקומה להתברר בפני המותב העיקרי, ראה - **בש"פ 1242/13 דעאס נ' מדינת ישראל**, מיום 14.3.13; **בש"פ 4329/12 אימאם נ' מדינת ישראל**, מיום 13.6.12; **בש"פ 5201/15 בוסקילה נ' מדינת ישראל** מיום 6.8.15; **בש"פ 6927/19 עימאד גרגאוי נ' מדינת ישראל** מיום 14.11.19.

הדברים אמורים מקל וחומר, עת לא מצאתי בנסיבות דנן כי עסקינן בפגמים מהותיים וחמורים שיש בהם כדי לכרסם בחומר הראיתי הקיים כבר בשלב המעצר (ראה **בש"פ 5612/18 אלעד גבאי נ' מדינת ישראל** מיום



(23.8.18)

35. סופו של דבר, אני קובע קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב, לרבות עבירת ההצתה, בעצמה נאותה. פוטנציאל ההרשעה בהליך הנו תקין.

גרסת המשיב -

36. גרסת המשיב בחקירותיו לתאונה עצמית עם הטנדר והגנה עצמית עת השליך לעברו המתלונן אבנים משתלבות שפגעו וניפצו את השמשה הקדמית בב.מ.וו - עומדת בסתירה לעדויות וראיות בתיק. (ראה למשל - דו"ח פעולה רס"ל כבישי כי השמשה בב.מ.וו נמצאה תקינה; עדות מוניה שלה בעל המוסך ותמונות של רכב הב.מ.וו ששלח לו המשיב ושצולמו על ידו עם הגיעו למוסך; עדויות עדים, וביניהם האדי עסאף, להתנגשות המשיב עם הטנדר ברכבו של וסים מאחור; זיהוי המשיב ווסים עם רכביהם ע"י עדים בסרטוני אבטחה)

אכיפה בררנית -

37. אשר לטענת השוויון בין המשיב לאחיו המתלונן, אקדים ואומר כי לטעמי, אין שוויון בין השניים כעולה מחומר החקירה לעיל. המשיב, לכאורה, ניסה לפגוע בוסים עם רכבו בשתי הזדמנויות שונות ביום האירוע, ניפץ שמשות ברכבו של המשיב עם אלה ומפתח להחלפת גלגל והצית את רכב הקיה.

38. גם לו היה קיים שוויון, לא היה בכך להועיל לשלב זה. הלכה היא כי "דרך המלך" להעלאת טענת אכיפה בררנית היא מסגרת ההליך העיקרי, אולם אין לשלול העלאתה לחלוטין גם בשלב המעצר, ועל הטוען להפליה להוכיח כי ההבחנה בינו לבין חשוד אחר היא שרירותית או שביסודה שיקולים זרים (ראה בש"פ 7148/12 כנאנה נ' מדינת ישראל, 14.10.12; בש"פ 1495/17 מדינת ישראל נ' זאודי, 21.2.17).

במקרה בפנינו לא הונחה ולו תשתית מינימלית להוכחת שרירות. המבקשת הבהירה כי החקירה נגד וסים בעיצומה וטרם התקבלה החלטה אם יוגש כתב אישום כנגדו או לאו.

39. זאת ועוד, אף אם ניתן להתחשב בטענת הפליה בין עצור ובין מי שלא הוגש כנגדו כתב אישום, כבר בשלב מעצר, נקבע כי ההתחשבות תיעשה "באופן תחום ומוגבל" (בש"פ 6745/17 יונס נ' מ"י), וכי טענת הפליה לא תועיל מקום בו ביהמ"ש השתכנע שמדובר במי שמסוכנותו גבוהה (בש"פ 8101/16).

מדובר לכאורה בחבלה במזיד ברכב, פציעה בנסיבות מחמירות, הצתה ואיומים, ומי שנמלט מזירת האירוע ונמצא רק לאחר 9 ימים.



בנסיבות אלו, טענת הפליה בין נאשמים לא תועיל.

התוצאה

40. כאמור, אני קובע ראיות לכאורה ביחס לכלל האישומים בעצמה תקינה.

41. עילת המעצר ברורה מאליה- המסוכנות במעשים, ריבוי האירועים, העובדה כי הקונפליקט בתוך מתחם התא המשפחתי, כל אלו מקימים עילת מעצר, בעצמה גבוהה.

42. ב"כ המשיב הבהיר כי הוא מציע הרחקה מהישוב; עילת מעצר בעצמה כפי המתואר, אינה ברת הקהילה בהרחקה גרידא; מי שנוהג (תרתי משמע) כמפורט בכתב האישום, כלפי אחיו מלמד על עצמו כי אינו שולט במעשיו; מי שלאחר פגיעה עוד מבצע הצתה, מלמד כי משמעות הדין בעיניו כקליפת השום. מי שמאיים על אמו הורתו מלמד כי הוא חסר מעצורים, אימפולסיבי ואלים.

=משמעות הדבר כי לא ניתן לתת אמון במשיב כי הרחקה תקפה מסוכנותו וכי יציית לצווים; כאשר נעשה שימוש ברכב לפגיעה, כאשר מתבצעת הצתה, עילת המעצר בעצמה כזו המחייבת **לכל הפחות** מערך פיקוח הדוק, לשם בחינת הקהילה, וגם זאת לאחר בחינת אישיות המשיב. (השווה בש"פ 3670/15 מ"י נ' **בן צבאן**).

43. בנסיבות אלו משהצהיר ב"כ המשיב כי אין בידו להציע מערך פיקוח, אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים; ככל שיהיה מערך פיקוח, יודיע ב"כ המשיב, אף מבלי צורך בחלוף זמן; מובהר כי בחינת המערך תיעשה ראשית ע"י שירות המבחן, נוכח נסיבות כתב אישום זה.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.